

Dokument z posiedzenia

B9-0292/2022

3.6.2022

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie globalnych zagrożeń dla prawa do aborcji: możliwość zniesienia prawa do aborcji w USA przez amerykański Sąd Najwyższy (2022/2665(RSP))

Margarita de la Pisa Carrión, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Elżbieta Kruk, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joachim Stanisław Brudziński, Witold Jan Waszczykowski, Tomasz Piotr Poręba, Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen, Cristian Terheş, Emmanouil Fragkos, Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Carlo Fidanza, Vincenzo Sofò
w imieniu grupy ECR

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie globalnych zagrożeń dla prawa do aborcji: możliwość zniesienia prawa do aborcji w USA przez amerykański Sąd Najwyższy
(2022/2665(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 168 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi, że „działania Unii są prowadzone w poszanowaniu obowiązków państw członkowskich w zakresie określania ich polityki dotyczącej zdrowia, jak również organizacji i świadczenia usług zdrowotnych i opieki medycznej”,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka (PDPC), ogłoszoną przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 10 grudnia 1948 r., która stanowi w art. 3, że „[k]ażda osoba ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego”, a w art. 18, że „[k]ażda osoba ma prawo do wolności myśli, sumienia i religii”,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., której preambuła stanowi, że „dziecko [...] wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej, zarówno przed, jak i po urodzeniu”,
- uwzględniając art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że „[k]ażdy ma prawo do wolności myśli, sumienia i religii” oraz że „[u]znaje się prawo do odmowy działania sprzecznego z własnym sumieniem, zgodnie z ustawami krajowymi regulującymi korzystanie z tego prawa”,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o ochronie praw człowieka i godności istoty ludzkiej wobec zastosowań biologii i medycyny, która stanowi w art. 4 dotyczącym standardów zawodowych, że „[j]akakolwiek interwencja w dziedzinie zdrowia, w tym badania naukowe, musi być przeprowadzona przy poszanowaniu norm i obowiązków wynikających z zasad postępowania zawodowego”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie¹,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że formułowanie i wdrażanie strategii politycznych dotyczących zdrowia seksualnego, edukacji seksualnej, reprodukcji i aborcji wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji ustawodawczych państw członkowskich;
 - B. mając na uwadze, że życie ma wartość absolutną, a zdrowe społeczeństwo uznaje tę wartość;
 - C. mając na uwadze, że istoty ludzkie posiadają samoświadomość, która czyni je

¹ Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 66.

transcendentnymi i poszukującymi sensu życia;

- D. mając na uwadze, że godność jest nieodłącznym elementem kondycji ludzkiej i nigdy nie może być kwestionowana;
- E. mając na uwadze, że osoba i jej życie są celem samym w sobie, a obrona tego życia nie może podlegać żadnym warunkom;
- F. mając na uwadze, że wolność podejmowania decyzji jest możliwa tylko wówczas, gdy uznaje się prawdę i rzeczywistość, aby nie było mowy o oszustwie;
- G. mając na uwadze, że istoty ludzkie muszą dobrze wykorzystywać swoją wolność i korzystać z niej dla dobra własnego i dobra innych;
- H. mając na uwadze, że art. 35 Karty praw podstawowych UE gwarantuje każdej osobie prawo do profilaktycznej opieki zdrowotnej oraz do korzystania z opieki zdrowotnej na warunkach określonych w przepisach krajowych gwarantujących wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;
- I. mając na uwadze, że aborcja to przerwanie życia w łonie matki;
 - 1. zauważa, że Unia Europejska nie posiada żadnych kompetencji w zakresie opracowywania i wdrażania polityki dotyczącej zdrowia seksualnego i edukacji seksualnej, rozrodczości i aborcji na szczeblu krajowym lub międzynarodowym;
 - 2. zauważa, że dostęp do aborcji nie jest uznawany za prawo człowieka na mocy prawa międzynarodowego, PDPC, odpowiednich traktatów lub orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - 3. podkreśla, że aborcja nigdy nie może być uznana za prawo człowieka, ponieważ narusza samą podstawę praw człowieka i jest sprzeczna z samą naturą ludzką;
 - 4. uważa, że zarówno życie, jak i zdrowie są dobrami nienaruszalnymi i niezbywalnymi, które stanowią podstawę i gwarancję korzystania z praw człowieka;
 - 5. zauważa, że życie ludzkie ma nieskończoną wartość i należy je pielęgnować; podkreśla, że naszym naturalnym obowiązkiem jest troska o życie i ochrona go przed wszelkimi formami agresji lub naruszania jego godności;
 - 6. zauważa, że przerwanie trwającej ciąży eliminuje możliwość narodzin jedynej i неповtarzalnej osoby;
 - 7. potwierdza, że każdy rodzaj przemocy i pozbawiania wolności stanowi atak na wolność i godność człowieka;
 - 8. przypomina, że „nasciturus” (dziecko nienarodzone) uzyskuje szczególną ochronę prawną we wszystkich sytuacjach, które mogą być dla niego korzystne, poprzez zrównanie jego statusu ze statusem dziecka nowo narodzonego;
 - 9. przypomina o prawie kobiet w ciąży do należytej uwagi i traktowania uwzględniającego ich delikatną sytuację, w jakiej się znajdują;

10. zwraca uwagę, że życie w łonie matki jest delikatne i może wymagać szczególnej opieki ze strony matki;
11. zwraca uwagę, że wolność decyzji jest naruszana, gdy kobieta ciężarna nie posiada obiektywnych, prawdziwych i pełnych informacji na temat swojej ciąży;
12. zwraca uwagę, że autonomia pacjenta musi być zgodna z ochroną fizycznego bezpieczeństwa matki i dziecka oraz ich własnego życia;
13. przypomina, że właściwe korzystanie z wolności zakłada obronę najbardziej bezbronnych i słabych oraz że musi być zgodne z dobrem i prawdą;
14. przypomina o prawie każdej kobiety ciężarnej do otrzymania w odpowiednim czasie opieki medycznej, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia jej samej i jej dziecka;
15. przypomina, że niektóre kobiety w ciąży mogą znajdować się w trudnej sytuacji, co pociąga za sobą obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie środków ekonomicznych, socjalnych, psychologicznych i wsparcia;
16. wzywa do uznania pomocy udzielanej przez instytucje oferujące wsparcie kobietom w ciąży;
17. przypomina, że zarówno na ojcu, jak i na matce spoczywają prawa i obowiązki, ponieważ ponoszą oni nieuchronną odpowiedzialność od okresu ciąży, poprzez niemowlęstwo, aż do okresu dorastania i dojrzewania dziecka;
18. zwraca uwagę, że wszelkie ograniczenia dotyczące liczby dzieci są sprzeczne z prawem do życia zapisanym w prawodawstwie dotyczącym praw człowieka i mają fundamentalne znaczenie dla demokratycznego państwa prawa;
19. przypomina, że przymusowa sterylizacja narusza godność kobiet i jest aktem agresji zgodnie z art. 7 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;
20. przypomina, że przymusowa aborcja stanowi pogwałcenie praw podstawowych, które należy publicznie potępić i ścigać;
21. apeluje o deklarację, że selektywna aborcja dziewczynek jest niedopuszczalna, stanowi dyskryminację ze względu na płeć i musi zostać całkowicie odrzucona;
22. zauważa, że matki, których dzieci mogą mieć jakieś wady rozwojowe lub ograniczenia fizyczne czy biologiczne, są często zachęcane do aborcji, co może prowadzić do odrzucenia tych osób przez społeczeństwo;
23. wzywa do uznania faktu, że istnieją kobiety, które doznają szkód psychicznych i odczuwają żal po aborcji, jeśli ta nie została rozważona w sposób wolny, świadomy i odpowiedzialny z powodu niedostatecznej edukacji i informacji;
24. wzywa państwa członkowskie do wymagania formalnej zgody rodziców, gdy osoba niepełnoletnia rozważa aborcję, ponieważ są oni odpowiedzialni za jej wychowanie i opiekę nad nią;

25. apeluje do państw członkowskich, aby były świadome, że istnieją kampanie przeciwko ciąży, które dyskredytują aspekty macierzyństwa i mogą negatywnie wpływać na wybory życiowe ludzi;
26. wzywa do uświadomienia sobie presji emocjonalnej, rodzinnej i społecznej, która może zmuszać kobiety w ciąży do aborcji, warunkując ich swobodę decyzji;
27. zauważa, że prawo do sprzeciwu sumienia pracowników służby zdrowia jest podstawowym i zasadniczym prawem w opiece medycznej i że nigdy nie można ich zmuszać ani wywierać na nich presji, by postępowali wbrew etyce zawodowej lekarza;
28. przypomina, że proponowanie aborcji wielokrotnie lub pod groźbą jest atakiem na wolność sumienia i decyzji kobiet;
29. zwraca uwagę, że należy szanować wolność sumienia i że ludzie muszą mieć swobodę wyrażania różnych idei, opinii i przekonań;
30. potępia fakt, że w dyskursie politycznym i społecznym cenzuruje się niektóre opinie w obronie życia;
31. podkreśla, że formułowanie i wdrażanie polityki dotyczącej edukacji seksualnej w szkołach leży w wyłącznej kompetencji państw członkowskich oraz że polityka ta musi zawsze szanować odpowiedzialność rodziców;
32. przypomina, że od najwcześniejszego stanu embrionalnego dziecko może cierpieć w wyniku jakiegokolwiek ingerencji lub agresji podczas naturalnego rozwoju ciążowego;
33. zauważa konieczność przeanalizowania skutków, jakie dla naszego społeczeństwa ma legalizacja praktyk sprzecznych z obroną życia;
34. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.